

LA CRÒNICA

RAMON IGLESIAS

La ciutat de les clíniques

Durant la dictadura franquista, molts centres privats supliren els serveis de la sanitat pública

Hi va haver un temps, no massa llunyà (encara durant la primera meitat del segle passat), que a Girona ningú que tingués quatre quartos trepitjava l'únic hospital públic de la ciutat: el Santa Caterina. No volien quedar retratats com allò que en deien pobres vergonyants. "Hi havia gironins que fins i tot s'estalviaven passar-hi per da-

niques privades com la Girona, que enguany fa 75 anys, i la clínica Bofill. Posteriorment l'Aliança (actualment clínica Onyar) i la clínica Muñoz (actualment un Cortefiel). També l'Esperança, que posteriorment va ser un geriàtric i avui no és res en concret. "Imagina... de sobte habitacions amb calefacció i netes", recorda Mirambell per il·lustrar la revolució que va representar l'obertura de clínica Girona.

La majoria de centres van néixer a iniciativa de metges compromesos, com el doctor Coll, que va fundar la clínica Girona. L'obsessió d'aquests professionals per millorar les condicions de l'assistència mèdica feia que operessin a casa seva, com el propi Coll o el doctor Dalmau, que feia anar el bisturí en el seu pis de la plaça del Vi. La tendència, m'explica Mirambell, va canviar quan al Santa Caterina es van obrir habitacions de pagament.

Molts centres van néixer a iniciativa de metges compromesos, com el doctor Coll, que va fundar clínica Girona

vant per evitar confusions. Era una cosa lletja... coses de pobres", m'explica el cronista Enric Mirambell.

Era un centre de beneficència, d'atmosfera dickensiana, finançat fonamentalment per la Diputació. Ingressar-hi era exhibir poca folgança i, el gironí, sempre ha preservat amb zel les aparences. Eren temps on salubritat i higiene eren conceptes exòtics i la brutícia la rutina. De fet en aquella època van inaugurar la piscina municipal i hi van haver de posar un rètol: "Prohibit ensabonar-se". La gent es va pensar que una piscina servia per rentar-se el cos. En aquest context neixen cli-

Façana de la clínica Girona, que enguany compleix 75 anys

PACO SIERRA

Aleshores ja era decorós ingressar-hi, encara que continués essent una edificació d'interiors sinistres i els metges fossin els mateixos i igualment competents: Pasqual, Bosch... El 1956 s'inaugurava la residència (l'actual hospital Universitari Josep Trueta) però la descreença i poca eficàcia d'allò que era públic durant la dictadura va mantenir encara un temps la influència d'aquestes clí-

niques. No és fins a la progressió de la democràcia i el sacseig a la sanitat pública que comencen a perdre notorietat i clients. Algunes com la Muñoz, l'Esperança i l'Aliança (enterrada per diferents crisis i refundada com a Onyar) es van quedar pel camí. De les genuïnes, només la Girona i la Bofill van aguantar el tipus (fins a l'actualitat i no sense travessar moments delicats) com a clí-

ques d'atenció integral, amb consultes externes, urgències, quiròfans i hospitalització.

Actualment han renascut gràcies a les llistes d'espera de la pública. "El pacient quan té un problema vol veure el metge immediatament i, en canvi, la privada fins ara era molt àgil i ràpida. I dic fins ara perquè també comencen a tenir problemes i en algunes especialitats et donen hora al cap de molts dies", m'explica un professional que compagina els dos àmbits. Aquest metge precisa, però, que: "Quan el tema és greu ningú dubta en enfilarse cap el Trueta". Sigui com sigui, les màquines de les consultes per passar les targetes de les mútues (com les de la Visa) de la Bofill i la Girona treuen fum cada dia. Això, sumat a que s'han especialitzat en serveis que la pública no considera prioritaris, i que la Generalitat els hi contracta serveis, fa que visquin -75 anys després- una segona joventut.●

PARC SANITARI PRIVAT

Noves dependències a Fornells

■ La Girona, la clínica més poderosa de la ciutat amb 69.000 visites i 12.000 intervencions quirúrgiques el 2008, celebra el seu 75 aniversari anunciant el seu trasllat a Fornells de la Selva. Uns terrenys d'uns 60.000

metres quadrats permetran resoldre els problemes d'espai que tenen al centre de la ciutat i progressar en una visió: la creació d'un parc sanitari privat. 50.000.000 d'euros preveuen invertir en les noves

instal·lacions, que volen inaugurar el 2012, i que acolliran les urgències i les plantes d'hospitalització. Les consultes externes (les que fan anar les targetes mutuals a la velocitat de la llum) continuaran al centre de la ciutat.